

MARINA I EL CASTELL DEL TEMPS.

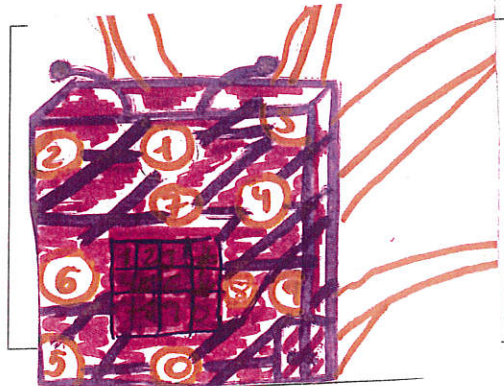
Hola em dic Marina i vaig a contar-vos el que em va passar l'altre dia:

Era un dissabte pel matí i jo no sabia que fer. Estava molt aborrida. De sobte va sonar el telèfon:

- Hola Marina, sóc Laura. Estava pensant si t'apetia anar hui a algun lloc perquè m'avorrisc molt.
- Val. On vols anar? Li vaig contestar.
- Que et pareix a Sagunt?
- D'acord. Li vaig dir.
- T'espere amb la resta d'amics a la porta de la teua casa.

Vaig preparar les coses i em vaig anar corrent. Vam arribar a Sagunt en tren. Anarem a veure el castell ja que ens havien dit que era preciós.

No sé si ho sabeu però fa unes setmanes, el meu oncle em va regalar una màquina del temps que era de la meua família des de fa molts anys. Doncs al que anava. Vam entrar al castell i vam començar a mirar-ho. Era molt bonic, però del temps estava un poc destruït.

Aleshores vaig tindre una gran idea. Viatjariem al passat per veure com era el castell antigament. Així ho vam fer. Quan vam arribar al passat es vam quedar admirats. Era meravellós. Tenia moltes pintures molt boniques. El pitjor era que no s'enrecordavem que allí ningú ens coneixia, i vam entrar allí com si res. Els que vivien al castell es van quedar bocabadats al veure'ns.

Nosaltres es vam quedar assombrats més que ells al veure que estaven en plena batalla. Es vam acatxar perquè casi ens pega una fletxa en la cara i vam

fer molt bona amistat amb ells. A l'hora d'anar-se'n ens va costar molt, però ho vam tindre que fer. Quan ens vam acomiadar, se'm va ocorre viatjar al futur per vore com estaria el castell dins d'uns anys, i així ho vam fer.

Vam viatjar al futur per veure'l. Quina sorpresa! Allí soles hi havia un mur del castell, i l'estaven destruint uns robots! Quan li vam dir a un del robots que aixó que estava destrossant era un castell molt antic es va sorprendre. Ens va contar que el seu jefe els havia demanat que destrossàren tot el que poguéren perque aixó era una paret d'una antiga casa.

- Anirem a parlar amb ell, vam dir.

Després de passar per molts túnels i pasadissos vam trobar al gran jefe i li ho vam explicar. Al final i després d'insistir molt ell va acceptar i vam aconseguir que el restauraren i, fins i tot els vam ajudar nosaltres. Va ser una experiència increible que mai més podré oblidar. En acabar vaig tornar al present amb tots els meus amics!

Quin embolic de temps, passat, present i futur! Al final vam gaudir del castell més segurs sabent que no estaria derruit.

De sobte vaig sentir: Marina alça't del llit que és hora d'anar al castell de Sagunt, si es que vols anar! Vaig pensar: altra vegada? Però si acabe de tornar! Al final va ser un somni i ni Laura ni ningú em va cridar ni vam viatjar pel temps. Però això sí, quina coincidència que anem hui al castell de Sagunt. Vull pensar que és una coincidència però, i si no ho és?

✦Fi.